

De media en de misdaad: Holleeder als knuffelcrimineel

Enkele maanden geleden schreef ik een stuk over de crimineel en de publieke ruimte. Ik schreef dit stuk naar aanleiding van het feit dat journalist Twan Huys Willem Holleeder had uitgenodigd bij College Tour, een uur durend tv programma dat gepresenteerd wordt door Huys. Voor dit programma worden enkel nationale en internationale grootheden uitgenodigd. Ik schreef toen dat het ongehoord was dat aan mensen als Holleeder een dergelijk podium werd gegeven. Ik betoogde toen dat dit soort criminelen om allerlei redenen uit de publieke ruimte gebannen moeten worden. Ik vond en vindt het getuigen van slechte smaak en een gebrek aan invoelingsvermogen van Huys als je zo iemand in de schijnwerpers zet, want dat was wel het resultaat van de avondvoorstelling. Ik vond dat Twan Huys scoorde over de rug van de ellende die Holleeder mensen had bezorgd.

Op de betreffende avond van de uitzending was het ook bij Huys bekend dat er tegen Holleeder rechtszaken werden voorbereid waarbij het ging om zeer ernstige feiten. Wat deze feiten inhielden hebben we afgelopen weken kunnen vernemen.

Ik probeer te begrijpen hoe een ervaren journalist als Twan Huys heeft kunnen besluiten een psychopaat als Holleeder, die al ernstige misdrijven op zijn kerfstok had staan en tegen wie ernstige verdenkingen lopen, voor zijn programma College Tour uit te nodigen. Ik probeer enkele overwegingen ter verklaring aan een nadere analyse te onderwerpen. De allereerste overweging is dat hij zich onaantastbaar moet hebben gevoeld. Zijn succes als journalist is hem naar het hoofd gestegen en hij heeft het gevoel gehad zich alles te kunnen veroorloven. Bij het programma Nieuwsuur heeft hij een sterke positie en dit heeft bij hem het gevoel doen ontstaan tot op zekere hoogte onkwetsbaar te zijn. Zich onkwetsbaar voelen gaat altijd gepaard met verlies van realiteitszin. Dit laatste valt het meest in het oog: hij was niet meer in staat zich af te vragen wat het voor de slachtoffers van Holleeder betekende dat ze die man onverwacht in een gerespecteerd programma op t.v. zagen. Dat moet zeer schokkend voor hen geweest zijn.

Een andere verklaring is dat Huys overambitieuze is. Overambitieuze mensen hebben de neiging om over lijken te gaan. Huys ging met zijn actie over lijken. Criminelen in je programma uitnodigen leidt gemakkelijk tot het verheerlijken van criminaliteit. Dit kan toch niet de bedoeling van Huys geweest zijn. Mede naar aanleiding van het optreden in het programma van Huys, is men Holleeder de knuffelcrimineel gaan noemen. Maar na het horen van bandopnames van zijn confrontaties met zijn zus en zijn ex, is de knuffelcrimineel in één klap deze reputatie kwijt geraakt. Hij is nu definitief ontmaskerd, een demasqué dat er hopelijk toe leidt dat deze man nooit meer in de publieke ruimte wordt toegelaten. Dit is toch wel het minste wat de slachtoffers van Holleeder mogen verwachten. Als de rechter hem te zijner tijd geen levenslang geeft, hoop ik dat onderdeel van de strafmaat is een verbod om nog ooit met de media te praten; dit ter bescherming van de slachtoffers.

Hopelijk leiden de gebeurtenissen van de afgelopen weken er toe dat Huys tot bezinning komt en dat hij alsnog zijn excuses gaat aanbieden aan de familieleden van Holleeder, Doderer en Heineken en al die anderen die door Holleeder ernstig in de problemen zijn gekomen. Ik heb tot op dit moment nog nergens gelezen dat Huys daadwerkelijk zijn excuses heeft aangeboden. Zonder excuses geen vergeving. Als hij publiekelijk geen excuses wil aanbieden, laat hij dit dan in elk geval wel aan de slachtoffers van Holleeder doen. Aan Holleeder hoeven we niet te vragen om excuses aan te bieden (een psychopaat meent dat toch niet) maar van

Huys mogen we toch het juiste invoelingsvermogen verwachten. Fouten worden je alleen vergeven nadat je ze eerst erkend hebt.

Laat dit een bezinningsmoment voor alle media zijn die de afgelopen jaren Holleeder ruimschoots de gelegenheid hebben gegeven zich voor te doen als een doodgewone burger.

Henk Geene